

odbor bezpečnostní politiky
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Stanovisko k oprávnění strážníka odejmout věc

Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra zastává k oprávnění strážníka obecní policie odejmout věc podle ustanovení § 17 odst. 1 *zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „zákon o obecní policii“). následující stanovisko:

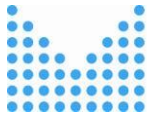
Podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o obecní policii je strážník *oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání věci tuto věc odejmout, jestliže lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná.*

Výše uvedené oprávnění je strážník oprávněn využít pouze ve vztahu k věci, o níž lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná. Taková věc tedy musí být předem dostatečně určitě konkretizována.

Odejmout věc podle § 17 odst. 1 zákona o obecní policii lze vzhledem k povaze institutu pouze v situaci, kdy má strážník dostatečnou jistotu, že osoba má takovou věc fakticky u sebe, např. strážník osobu přímo viděl, jak věc ukrývá, věc je viditelně v držení osoby, svědci potvrzují, že osoba má věc u sebe apod. Zákon obecní policii ani jiné obecně závazné právní předpisy nepředvídají možnost, aby se strážník o tomto stavu předem přesvědčil provedením prohlídky osoby.

Dále je třeba upozornit na skutečnost, že oprávnění odejmout věc může strážník využít až po té, co byla vůči předmětné osobě užita výzva k jejímu dobrovolnému vydání. Až poté, co věc nebude věc dobrovolně vydána, může být dotčené osobě odejmuta podle ustanovení § 17 zákona o obecní policii. Z uvedeného je třeba dovozovat, že odejmutí věci probíhá vždy proti vůli osoby, která ji má u sebe, neboť tato ji předtím odmítla dobrovolně vydat.

Rovněž platí, že nevyhověním výzvě k vydání věci podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o obecní policii vyzvaná osoba naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) *zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.*

Pokud tedy osoba po výzvě strážníka odmítne věc, o níž lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná, vydat, může strážník tuto věc odejmout. V takovém případě (neuposlechnutí výzvy úřední osoby) je strážník s odkazem na ustanovení § 18 odst. 2 zákona o obecní policii oprávněn použít i donucovací prostředky v mezích § 18 odst. 4 uvedeného zákona. Ze zákona o obecní policii ani z účelu tohoto institutu přitom nelze dovozovat, že by nebylo možno odejmout věc, kterou má povinná osoba u sebe na neznámém místě. I v případě takového postupu je však strážník vázán povinnostmi dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákrokem nebo úkonem podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o obecní policii.

Dále je třeba k výše uvedené problematice uvést následující:

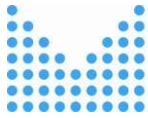
1.

Podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona o obecní policii strážník je oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání věci tuto věc odejmout, jestliže lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná. Podmínkou pro uvedený postup je to, dotčená osoba odmítne věc na výzvu strážníkovi dobrovolně vydat, lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná a strážník má vzhledem k okolnostem případu důvodně za to, že osoba má tuto věc fakticky u sebe. Tímto způsobem lze postupovat i v případě, že věc má u osoba u sebe skrytě na neznámém místě v oděvu nebo na těle.

2.

Je třeba uvést, že obdobným oprávněním k odnětí věci disponuje podle ustanovení § 34 odst. 1 písm. a) *zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů*, i policista. V uvedeném bodě je však rozsah oprávnění strážníka a policisty totožný – ve vztahu k věci, u nichž lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabráná, tak nelze požádat o součinnost jiný bezpečnostní sbor z důvodu nedostatečných oprávnění strážníka.

Pokud tedy nemůže strážník postupovat podle § 17 zákona o obecní policii (v praxi se bude zřejmě jednat zejména o případy, kdy nebude dostatečně podložený předpoklad, že osoba má věc u sebe), je strážník povinen dále postupovat podle ustanovení § 10 odst. 2 uvedeného zákona a oznámit příslušnému orgánu podezření, že byl spáchán přestupek, který patří do jeho působnosti. Podle ustanovení § 10 odst. 3 uvedeného zákona musí být takové oznámení doloženo jinými důvody nebo důkazy, o něž se podezření opírá.

3.

V Strážník obecní policie vydanou nebo odňatou věc podle ustanovení § 17 odst. 3 zákona o obecní policii vždy předá orgánu, který je příslušný o přestupku rozhodnout. O případném vrácení věci osobě, která ji vydala, již byla odejmuta nebo případně jiné osobě, rozhodne až příslušný správní orgán podle ustanovení § 61 odst. 4 správního řádu – strážník obecní policie není takové rozhodnutí po vydání nebo odejmutí věci oprávněn učinit.